

Na morskem dnu.

Napisal *Lad. O.*

Morje — tako veliko, prostrano in globoko — kdo bi si mislil, da ti pridemo do dna? Človeku je vse mogoče, saj pravijo, da je močnejši od slona, drznejši od leva. Njegova pamet je, ki mu daje moč in pogum.

Na vihnem morju se dogodi časih nesreča, da vržejo valovi ladjo, vso naloženo z blagom in bogastvom, ob skrito kleč, kjer se razbije ter potem potopi. Ljudje se časih rešijo, časih pa se potope z ladjo vred. A škoda je potopljenega bogastva. Potapljači se spuste v morje, odkoder potem dvigajo na dan potopljeno blago. Seveda morajo imeti potapljači posebno, nepremočljivo obleko iz kavčuka. Z zunanjim svetom so zvezani po ceveh, ki prihaja po njih zrak, ker bi sicer nihče ne mogel v tako globočino. Z električno lučjo si potapljač razsvetljuje prečudni podmorski svet. Ob njem se giblje vse polno najrazličnejših morskih rib in drugih živali; obdaja ga nebroj čudovitih morskih rastlin. S fotografskim aparatom lahko spretni potapljač povzame sliko podmorskega sveta.

Kakor pa je ta svet čudovit in zanimiv, vendar mislimo, da potapljač zasope vse bolj veselo in svobodno, ko ga potegnejo iz globočin tja gor na kopno zemljo, na zlato sonce!

